

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Davidla Hipšra a soudců Tomáše Foltase a Faisala Husseiniho v právní věci žalobce: **Jet Power stavební s. r. o.**, se sídlem Tábor 2333/8, Brno, zastoupen Mgr. Radovanem Dospělem, advokátem se sídlem Marešova 14, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 5. 2024, č. j. 29 Af 22/2021-129,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá**.
- II. Žalobci **se ukládá** povinnost, aby ve lhůtě **patnácti dnů** zaplatil soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Finanční úřad pro Jihomoravský kraj (dále „správce daně“) vydal dne 20. 8. 2019 rozhodnutí č. j. 3825131/19/3004-51521-712832, kterým správce daně rozhodl dle § 113 odst. 1 písm. b) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), tak, že částečně vyhověl odvolání žalobce a změnil napadený dodatečný platební výměr ze dne 25. 2. 2019, č. j. 7388566/19/3004-51521-712695, kterým byla žalobci doměřena daň z příjmů právnických osob za období od 16. 4. 2015 do 31. 12. 2015 v částce vyšší o 3 749 840 Kč, a to tak, že doměřenou daň změnil na částku 3 714 500 Kč, a současně podle § 2 odst. 5 daňového řádu změnil zákonné penále stanovené podle § 251 odst. 3 a § 251 odst. 1 písm. a) daňového řádu, jehož výše byla sdělena dodatečným platebním výměrem č. j. 738566/19/3004-51521-712695 ze dne 25. 2. 2019, a to z částky 749 968 Kč na částku 742 900 Kč. Žalovaný rozhodnutím ze dne 21. 1. 2021, č. j. 2045/21/5200-11431-712136 (dále též „napadené rozhodnutí“) zamítl odvolání žalobce a dodatečný platební výměr potvrdil.

[2] Proti rozsudku Krajského soudu v Brně podal žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížnost. Současně s podáním kasační stížnosti podal návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že aktuálně čelí v souvislosti s rozhodnutím žalovaného daňové exekuci. Dopad takto nesprávně

a nezákonně doměřené daně a penále vede ke značnému ekonomickému nepoměru mezi postavením stěžovatele a státu jako příjemce. Uvedl, že nemá na zaplacení této částky finanční prostředky a její úhrada by pro něj byla likvidační. Dodal, že nevlastní žádný nemovitý ani jiný majetek, nedisponuje finančními prostředky k úhradě závazků. Je ve ztrátě a jeho činnost je daňovou exekucí ochromena. Přiznáním odkladného účinku dojde pouze k odložení povinnosti uhradit doměřenou daň a penále. Byl přesvědčen, že s ohledem na dikci dotčených daňových právních předpisů a konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu i Ústavního soudu je výsostným veřejným zájmem správný výběr daní, nikoli co nejvyšší výběr daní za jakoukoliv cenu, tedy v tomto případě výběr nesprávně a nezákonně doměřené daně.

[3] Žalovaný navrhl zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku. Poukázal na to, že základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku je tvrzení a prokázání skutečnosti, že výkonem nebo jiným právním následkem rozhodnutí správního orgánu vznikne stěžovateli újma. K přiznání odkladného účinku je tak třeba řádně prokázat majetkovou situaci, hrozící újmu, její intenzitu a vztah k právním následkům napadeného rozhodnutí. Hrozící újma nadto musí být závažná a reálná, nikoliv hypotetická. Přitom uvedl, že stěžovateli v souvislosti s exekučními příkazy závažná a reálná újma nehrozí, neboť daňová exekuce na základě exekučních příkazů na příkázání pohledávky z účtu, které stěžovatel ve svém návrhu na přiznání odkladného účinku uvádí, zanikla. V současné době nejsou ze strany finanční správy vůči stěžovateli vedeny v souvislosti s napadeným rozhodnutím žádné exekuce. Byl toho názoru, že stěžovatel neprokázal takové skutečnosti, z nichž by bylo lze dovodit splnění zákonem stanovených podmínek pro přiznání odkladného účinku. Žalovaný tedy s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí. Přiznání odkladného účinku by se mohlo dotknout veřejného zájmu, za který lze považovat zájem státu a společnosti na řádném a včasném výběru daní.

[4] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou splněny.

[5] Podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přizná na návrh stěžovatele po vyjádření žalovaného usnesením kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozsudku krajského soudu znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS).

[6] Tvrdit a osvědčit první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozsudku by pro stěžovatele znamenaly újmu, je povinen stěžovatel, který se přiznáním odkladného účinku domáhá svým návrhem; nestačí tak v návrhu toliko poukázat na možnost vzniku újmy. Vznik újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozsudku či jiným právním následkem plynoucím z rozsudku, popř. z rozsudkem krajského soudu aprobovaného rozhodnutí. Zároveň musí jít o následek určité intenzity, aby jej bylo vůbec možno označit za újmu, kdy zákon hovoří o újmě „nepoměrně větší“. To má svou logiku, protože v řízeních, v nichž není vyhověno žádosti účastníka, případně je mu zrušeno či omezeno nějaké oprávnění nebo uloženo opatření či správní trest, na účastníka pochopitelně budou doléhat

pokračování

právní následky negativního rozhodnutí – ať by byly sebestříšnější – tíživěji než na veškeré další osoby, kterých se rozhodnutí vůbec netýká. Zpochybnění přiznání odkladného účinku pro rozpor s důležitým veřejným zájmem leží oproti tomu na žalovaném (srov. usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, č. j. 52 Ca/2003-144, č. 87/2004 Sb. NSS, či usnesení ze dne 7. 6. 2018, č. j. 1 As 170/2018-46).

[7] Má-li tedy být návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti úspěšný, musí stěžovatel tvrdit a osvědčit reálnou hrozbu intenzivní újmy, kterou by v návaznosti na splnění daňové povinnosti utrpěl. Taková újma může mít v tomto případě povahu zásadně výjimečných ekonomických důvodů. Takové (či srovnatelné) okolnosti však musí stěžovatel nejen zcela konkrétně tvrdit, ale také patřičným způsobem doložit (osvědčit). Stěžovatel újmu, která mu hrozí, spatřuje v tom, že nemá dostatečné prostředky na úhradu uložené daňové povinnosti. Výkon tohoto rozhodnutí byl by pro něj byl likvidační.

[8] Podle Nejvyššího správního soudu však stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku neuvedl dostatečné tvrzení o hrozbě intenzivní újmy, natož aby je patřičným způsobem doložil (osvědčil). Je nutno zdůraznit, že je přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mimořádným institutem vyhrazeným pro ojedinělé případy. Statisticky vzato by měl být přiznáván v menšině případů. To v řízení o kasační stížnosti platí o to více, že sama kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu.

[9] Pojímání odkladného účinku jako výjimky z pravidla pak znamená, že újma, která má hrozit stěžovateli, musí být zcela významná. Podle usnesení NSS z 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014-56, bodu 5, „významnou bude újma spíše tehdy, nebude-li možno v případě, že bude napadené správní rozhodnutí naplněno a poté shledáno nezákonným a zrušeno, v podstatných ohledech navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady. Významnou bude též spíše tehdy, půjde-li sice při uplatnění rozhodnutí o následky vratné či napravitelné, avšak takového rázu, že způsobí žadateli vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti apod.“

[10] V projednávaném případě však stěžovatel takto významnou újmu neosvědčil. Předložené listiny neposkytují dostatečnou představu o celkové hospodářské, finanční a majetkové situaci stěžovatele. Stěžovatel dostatečně neuvedl (natož aby tak učinil uceleně a věrohodně), zda je vůbec nadále ekonomicky činným subjektem a jaké kroky směřující k tomu, aby zvládl své hospodářské potíže, činí, respektive činil v uplynulých letech. Pouze uvedl, že je jeho činnost ochromena. Postavil-li se stěžovatel k celé situaci tak, že utlumil svou ekonomickou činnost a pouze vyčkává, zda nebude zrušeno napadené rozhodnutí žalovaného, na jehož základě mu byla vyměřena daň, nemůže bez dalšího (tj. bez bližšího a konkrétního osvětlení takového postupu) s úspěchem pouze obecně tvrdit, že k nemožnosti nadále podnikat došlo pouze a výhradně v důsledku vydání napadeného rozhodnutí.

[11] Soud dodává, že nemožnost uhradit vyměřenou daň nepředstavuje bez dalšího důvod pro přiznání odkladného účinku. Skutečnost, že stěžovatel nemá finanční prostředky k úhradě vyměřené daně, není bez dalšího nepoměrně větší újmu, než jaká hrozí jiným osobám. Pakliže by Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek kasační

stížnosti vždy, nebyl-li by stěžovatel schopen dlužnou daň uhradit, byli by stěžovatelé nedisponující finančními prostředky fakticky ve výhodnějším postavení. Zákodárce vyhradil přiznání odkladného účinku pouze pro výjimečné případy a skutečnost, že kasační stížnost směřující ve svém důsledku proti platebnímu výměru správce daně odkladný účinek ze zákona nemá, není samoučelná (usnesení NSS z 26. 3. 2020, č. j. 5 Afs 50/2020-32, bod 9).

[12] I při vědomí toho, že napadené rozhodnutí správce daně (platební výměr) je exekučním titulem, a správce daně může zpravidla přistoupit k vymáhání daňové povinnosti (exekuci), je Nejvyšší správní soud toho názoru, že stěžovateli poskytuje ochranu primárně zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“); usnesení NSS č. j. 5 Afs 50/2020-32, bod 10. Podle § 181 odst. 1 daňového řádu může správce daně „*daňovou exekuci na návrh dlužníka nebo z moci úřední částečně nebo zcela odložit, zejména šetří-li se skutečnosti rozhodné pro zastavení daňové exekuce, vyloučení předmětu exekuce ze soupisu věcí nebo podmínky pro posečkání úhrady nedoplatku.*“ Pokud by později byl platební výměr jako exekuční titul v důsledku soudního přezkumu zrušen (resp. by z hlediska zákonnosti neobstál), pozbylo by případné vedení daňové exekuce svůj předmět. Na takovou situaci pak výslovně pamatuje § 181 odst. 2 písm. a) a b) daňového řádu, podle něhož správce daně na návrh příjemce exekučního příkazu nebo z moci úřední daňovou exekuci zcela nebo zčásti zastaví, pokud pro její nařízení nebyly splněny zákonné podmínky [§ 181 odst. 2 písm. a) daňového řádu] nebo odpadl důvod, pro který byla daňová exekuce nařízena [§ 181 odst. 2 písm. b) téhož zákona].

[13] Podle Nejvyššího správního soudu stěžovatel v nyní projednávané věci nesplnil svoji povinnost tvrdit, a především osvědčit reálnou hrozbu intenzivní újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

[14] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Podle § 7 odst. 1 věty druhé tohoto zákona vzniká-li poplatková povinnost způsobem uvedeným v § 4 odst. 1 písm. e) až j) téhož zákona, je poplatek splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [zde § 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu též usnesení Nejvyššího správního soudu z 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32 nebo usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024 č. j. 9 As 270/2023-21]. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

[15] Tento soudní poplatek nebyl stěžovatelem současně s podáním kasační stížnosti zaplacen, soud jej proto vyzval ke splnění poplatkové povinnosti a stanovil mu k tomu přiměřenou lhůtu.

[16] Soudní poplatek lze zaplatit:

- vylepením kolků na podání adresovaném Nejvyššímu správnímu soudu,
- v hotovosti na pokladně Nejvyššího správního soudu nebo

pokračování

- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703–46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1070314724**.

Poučení: Pokud úhradu soudního poplatku provádí jiná osoba než povinná, je nutno do zprávy pro příjemce na příkazu k úhradě uvést, za koho se úhrada provádí.

Má-li žalobce za to, že jsou u něj splněny podmínky pro částečné či plné osvobození od soudních poplatků, může ve lhůtě stanovené pro zaplacení poplatku požádat soud o osvobození od soudních poplatků (§ 36 odst. 3 s. ř. s.).

V případě placení kolkovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na podání adresované soudu. Kolkové známky neznehodnocujte.

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. září 2024

David Hipšr
předseda senátu